

सम्पादकीय

तिज : सद्भाव र संस्कृतिका रुपमा मनाओं

आज तिजको पहिलो दिन दर खाएर मनावैदै छ । आफ्नो चेतीहस्ताई बोलाएर दिमिल भीमा(भीमा परिकार) यस दिनलाई रमाइलोसँग मनाउने गर्दछ । दिशेष गरी रेरेर गएका छोरीवितीहस्त मातातीघरमा आएर खिर, घिर, घिर, घिर, मिठाई, फलफलनायातका परिकरलाई दरको रूपमा घिर, घिर । तिजका गीतहरु धर्घरास्थाघकाएर महिलाहस्ते मनाईरेको छ । तर परिष्टिसो समयमा आएर महिनौं अधिक दिदीवितीहस्त जम्मा भएर दर खाले संस्कृत बढौदै छ । तिजको आफ्नै मौलिकताछ । त्यो मौलिकतालाई विसिंसंग महिला दिन अघिदेखि पाटी, व्यालेसहस्रा गएर नाउन रासो हैन ।

तिज हिन्दू महिलाका लागि सुखदःख साटजे, मीठो खाते, रासो लगाउते, माझीती तथा आफलक भेट्टे पर्ह हो । खाते, लगाउते र जमघटावैने नामगान गरेर रमाइलो गर्ने रस्मयीणी पर्वका स्पष्टमा तिजलाई लिने गरिन्दै । जीतमार्पत अवसरा, परिवेश, सुख, दुःख, स्वतन्त्रता, अधिकार र सशक्तीकरणाको कुरा बाबिर ल्याउने यो महिलाहस्का लागि यो ढूलो अवसर पनि हो । तर हिजो आज यो पर्वको शैली र प्रकृतिमा समयसंरचनागै केही पृथकता देखिल थालेको छ । पर्वको नाममा जाधारावी फुफुकितो बढै जान भने दुखद हो । तिजका पुराना लोकभाका र सन्देशा आधिकारागाँडौ हराएका छन् । तिजमा आएको विकाति र भद्रिकलो फेसनले 'हुँगामावै' नमहिलाहस्ले तिज मनाउन नसरिकरहो को स्थिति छ । यो प्रचलन गलत हो । तिज सद्भाव र संस्कृति भल्कै थाएका स्पष्टमा लिपपर्द । तर त्यारो हुन सकिरहोको छैन ।

संस्कृति परश्चरित हूँदू । तर, अपश्चरित्ति हैँदैन । समयसंक्षेप स्थाना संस्कृति परिवर्तन हैँदै जाने कुरालाई अन्यथा लिलू हैँदैन तर परिवर्तन संस्कृतिको नामामा विकृति फैल्याउन राखो हैँ । तिज पर्व द्वारा द्वारा फाइम ट्सर होटल र रेस्टूरंचहरूमाना मनाउनाले यसको महत्व घटिरहेको छ । रसीनी, विवर र मासुकालाले तिज मनाउँदा हासो मौलिक संस्कृति लोप भइरहेको छ । विभिन्न संघ संस्था र राजनीतिक दलले आभै रै रुद्ध दिई तिज पर्व मनाउँदाहुँ यस पर्वमा राजनीति हावी हुन थालेको पाइएको छ । हिजोका गीतहस्ता नारी देवनाका गीत हृष्ट्यो । आजका भीतहस्ता भडिकलोपन देखिन थालेको पाइन्दू । यसले हरितालिका तिजको शोभा हराउँदै गएको भान हूँदू । तिज पौराणिक महत्वको पर्व भए पनि यसको आभै सांस्कृतिक र सामाजिक महत्व रहेको छ र रहिन्दूपर्दू । यसका लागि नारीहरूले आध्यात्मिकताको नामामा विभिन्न विकृतिज्ञान कार्यहरू गर्नुहैँ । यसर्थ तिजलाई सद्भाव र संस्कृतिका रूपमा मनाउँ । सम्पूर्णमा हरितालिका तिजको शुभकामना !

f Opinion @ Social Network **f**

संसारको सबै भन्दा राम्रो बिरुद्वा भनेकै विश्वास हो
जो जमीनमा होईन मनमा उम्म्रेन गर्दू !!

(पदम आलेकोफेसबुक स्टाटसबाट <https://www.facebook.com/ale.padam>)

यो सामाजिक संज्ञालमा पोष्ट गरिएका धारणाहरु राख्नेछौं । यसका

हास्मो फेसबुक पेज www.facebook.com/shittalpati मा लगअन गर्न सक्नहुन्।

नवरात्रेदेवा दैतिको रूपमा तपाईंसाथु आईहरेको छ । यो प्रभुका अठक स्तरीय अनि पठनीय बलाउलको लागि तपाईंस्तरको अग्रज्य सुभावहरु हासिलाई अत्यन्तै जश्चरी छ । पाठकवन्द तपाईंका सुभावहरु दिई हारे

गवाहाचारणा दैनिक

भगवान्तील तारानं, पाला	५०८२०१
प्रहरी कार्यालय	३७५-५०८२२
द्वारका ०४७-५०८२२	३७५-५०८१३
त्रिपुराकाम संस्कार १९७०-५०८१९	३७५-५०८११
त्रिपुरासाहन ०४७-५०८१९	३७५-५०८१२
मेरवाडा ०४७-५०८१९	३७५-५०८१४
उच्चार्यांशु ०४७-५०८१९	३७५-५०८१५
बाबू ०४७-५०८१९	३७५-५०८१७
परती ०४७-५०८१९	३७५-५०८१८
जगद्गुरु ०४७-५०८१९	३७५-५०८१९
पाला ०४७-५०८१९, ५०८१९	३७५-५०८२०
राजनीति रामान ०४७-५०८१९	३७५-५०८२१
अपराधालय कार्यालय	३७५-५०८२०
मिलान अपाराधालय ०४७-५०८१९	३७५-५०८२२
त्रिपुरालय निवास संस्कार ०४७-५०८१९	३७५-५०८२३
पाला निवास अपाराधालय ०४७-५०८१९	३७५-५०८२४
कल्पनी निवास कल्पना प्रसारालय ०४७-५०८१९	३७५-५०८२५
पिंडियां पारसी ०४७-५०८१९	३७५-५०८२६
भैरवाला अपाराधालय ०४७-५०८२६	३७५-५०८२७
आगोवाला निवास अपाराधालय ०४७-५०८२७	३७५-५०८२८
त्रिपुरा निवास अपाराधालय ०४७-५०८२८	३७५-५०८२९
त्रिपुरालय निवास अपाराधालय ०४७-५०८२९	३७५-५०८३०
द्वारका हास्पिटल ०४७-५०८३०	३७५-५०८३१
लखनपुरी निवास ०४७-५०८३१	३७५-५०८३२

अमृता नेपाल

विशेषतः नेपाली हिन्दू महिलाले मनाउने हरितालिका तिज नजिकीमै छ । यसले रहस्य-बजारका होटल, रेस्टोरां, पार्टी यालेस राता परिवारका महिला दीर्घी-बहिनीको सचिवत र बेलाल भरिएराहार हुन थालेका छन् । विभिन्न समूह, संघ-संस्था, पार्टीमै सरकार र सार्थीझाइरुको समेत आयोजनामा यस्ता कार्यक्रम हुन्न गरेको पाइन्छ ।

यससँगै खर्चिलो, तडकमडक उत्ताउलो र छाडापन पनि तरितिकै मात्रामा देखिन्छ । तिजगीतिका नाममा छाडा अनि एक परिवारले संगी बसी, सुन्न नसकिने खालको गीत प्रस्तुतै सार्वजनिक भइरहका छन् । सामाजिक सञ्जलामा दरखाने नाममा मध्यपान सेवा गरी लालेका साई टाटोकोमा पुनर्न गरी नाचेको भिडियो भएका लालेका अन्त एक धन्दे हो, यसको महत्वात आफैनै ठारिया छ ।

अमृता नेपाल

सामाजिक संस्कृति महत्व बोकेको तिज पर्वलाई समूह परिवारित र परिवारित गर्ने थाएँ ता वितरि पूर्ण बनाउदैछ छौं ? यसबाटे विचार भयाउन्दै अवस्था सिर्जिना शक्ति को छ । कार्यक्रममै पिच्छे सारी र गहाना फेँदै जमघट हुन्नुले महिलालाई के सन्देश दिन्दै ? के सिकाउँदै ? कता जाँदै छौं ? यो वितरिको तुर्नै कुनै रोडै होइन ? अनि सामाजिक महिलाहोको दिमागमा यस्ता खाले कियाकलाप्ते कस्तो असर गर्न्त ? हामीले कस्तो सामाजिक कल्पना रगेका हो र के निर्माण गर्न खोज्दै छौं ? अहिले वितरिको अधिकार सम्पन्न एको नमै बुझ्न वितरिका छाक कसरी टार्हा भये अवस्थाका महिला दिदी-बहिनी छन् । सक्षम नागरिक बनाउन सकेको छैन । रातो साडीमा सजिनेवितिको अधिकार सम्पन्न एको नमै बुझ्न वितरिका छाक सैवै आत्मनिर्भर हो सकेको छैन, घेरेलू हिसाबात दिनानू दिन पीडित बनिरहेका छन् । राजनीतिक, आर्थिक, सामाजिक र सांस्कृतिक अधिकारका लागि अपनै अहिले पनि सक्षम आउउ उताउउ आवश्यक छ ।

आफार्लाई सचेत सक्षम र बीढिक जगत् नैसे सम्पन्न ले तै तिजको धन्य उडाउदिरेको छन्, दर खाने र तिज मानाउ भये महिलाहो यस्ता कार्यक्रम गर्नुले राष्ट्रो सन्देश समाजलाई छाइन दसकेको छैन । जुन दिन तिज पाँ पाँ हो, तस्तै दिने मानाउ यसको महत्व पुरिँ हुन्छ । अर्थ र संसाधनेविति पनि यस्ता समाजलाई कैनै सन्देश दिइन । यसले घर-परिवार, समाजलाई सहज होइन, तर असर गर्नुले कस्तो समाजको धन्य उडाउदिरेको छन् ।

समाजाङक सञ्जालमा दरखान नाममा मध्यपाल सेवन गरी लाएका साडी टाउकोमा पुग्ने गरी नाचेका मिडियो देख्न सकिन्दै । तिज एक पर्व हो, यसको महत्व आफ्नै ठाउँमा छ । धार्मिक, सामाजिक संस्कृति महत्व बोकेको तिज पर्वलाई समूह परिमार्जित र परिष्कृत गर्दै छौं वा वितरि पूर्ण बनाउदैछ छौं ? यसबाटे विचार भयाउन्दै अवस्था सिर्जिना शक्ति को छ । कार्यक्रममै पिच्छे सारी र गहाना फेँदै जमघट हुन्नुले महिलालाई के सन्देश दिन्दै ? के सिकाउँदै ? कता जाँदै छौं ? यो वितरिको तुर्नै कुनै रोडै होइन ? अनि सामाजिक महिलाहोको दिमागमा यस्ता खाले कियाकलाप्ते कस्तो असर गर्न्त ? हामीले कस्तो सामाजिक कल्पना रगेका हो र के निर्माण गर्न खोज्दै छौं ? अहिले वितरिको अधिकार सम्पन्न एको नमै बुझ्न वितरिका छाक कसरी टार्हा भये अवस्थाका महिला दिदी-बहिनी छन् । सक्षम नागरिक बनाउन सकेको छैन, घेरेलू हिसाबात दिनानू दिन पीडित बनिरहेका छन् । राजनीतिक, आर्थिक, सामाजिक र सांस्कृतिक अधिकारका लागि अपनै अहिले पनि सक्षम आउउ उताउउ आवश्यक छ ।

असर गर्ना ? हामीले कस्तो समाजको कल्पना गरेका हाँ र के निर्माण गर्न खोज्दै छौं ? अहिले पनि बिहान-बेलुका छाक कसरी टार्हा भन्ने अवस्थाका महिला दिदी-बहिनी छन् । सक्षम नागरिक बनाउन सकेका छैन ।

विकेत बास्टर्ड लाभों के। हिंगा न महिला वस्त्रनव थिए, त र कृते अधिकारी लाभ सम्बन्धे, त त वोलनका लाभी आजजस्तो कानुनी अधिकारी ने थियो। महिलाहर्दि दिओ देखो दर्जनों का नागरिकका रूपमा रही देखो दर्जन औ अवासानीका रूपमा रही बास्टर्ड व अवासानीका रूपमा रही बास्टर्ड बनिरहेका थिए। त यो समयमा हिन्दू धर्म-संस्कृती अपनाउने नेपाली महिलाले तिज प्रव मानवानु पाठन् त र गर्वको रूपमा रहिए थियो। तिबापा विहितालिका माइठी घर ईद-दुख्सुका सारान् गीत गाउने र मिठो-मरिसो खाने परम्परा थियो। सामाजिक रूपमा अपर्को विकास थाएरे। त योग्य अपर्को अस्या, अनुष्ठान र कथा पनि जोडिएका छन्। कथा अनुसारा, दिमालयले अपानी छोरी पावरी विश्वालाई दिने वचन दिए। पावरीलाई यो कुरा मन परेस र तप्तले घरबढ भाटी कठोर निराहो र तप्तले घरबढ गरिन्। त यसपछि उनको विवाह शिवर्वग हुन पुर्यो। यसी आधारमा हरितालिका तिज मनाउदै अपाको पाइँच्दै। जुन बेता यसको मुख्यालय र तप्तले बेता न यातायातोको सुविधा थियो, त ज आवासात सञ्चार जेत्र र इन्टरनेट तथा प्रविधिको विकास एप्को थियो। त यतिवेष्टने तिज पर्व गाउने र त्रैयो त्रैयो त्रैयो त्रैयो त्रैयो। पर रहेकी बैतीलाई लिन जाने बलन थियो। चैतीली गीत माझां आफ्ना दुःख्यीडा व्यक्त गर्यै। अहिले प्रविधिको विकासले विश्व त एउटा सानो ना गाउँ बढाउन बाटे को छ। सानुभएका बखर देकेका बाट विश्व लाभाया पाएन सकिन्दै। विज्ञानले ऐसै कुराको विकास परिसरको छ। पहिला महिलौ हुने ढार्मा महिलालाई सन्देशमूलक र सचेतनामूलक कार्य गरौ। त दिजिका नाममा हुन विभिन्न विभाग र गर्ने गरौ। एक कल फोटो बाटमा सम्बन्धित भाषामूलिक, परिवेशका बाटन, सम्बन्ध सन्दर्भ सम्बन्धीको निर्माण गरौ। (लेखक नेपाल बागमती प्रदेशवासी रहस्य लमेत हु) —गणेश राजकोट

